

Séverine Fromaigeat se zabývá výstavní a publikační činností a dalšími diskurzivními formáty v oblasti současného umění. Aktuálně je kurátorkou Tinguelyho muzea, kde uspořádala významné výstavy včetně výstavy *60 let performativního umění ve Švýcarsku* (2017), výstavy *Gerdy Steinerové a Jörga Lenzlingera* nazvané *Too Early to Panic* (2018) a výstavy *Cypriena Gaillarda* s názvem *Roots Canal* (2019). Má filozofické a kunsthistorické vzdělání, dříve působila jako kurátorka sbírky Pictet Art Collection v Ženevě a pracovala také pro MAMCO (Muzeum současného umění v Ženevě). Je odbornicí v oboru performance a konceptuálního umění, přednáší a vyučuje současné umění v různých institucích a pravidelně přispívá do katalogů a magazínů. Je rovněž spoluzakladatelkou výstavního prostoru Zabriskie Point v Ženevě. Momentálně připravuje první samostatnou výstavu japonského umělce Tara Izumiho ve Švýcarsku (2020).

Ivan Šafranko: Stolička / Chair, 2018

Ivan Šafranko – Krištof Kintera. Všechny cesty

Ivan Šafranko (1931) se řadí mezi generaci slovenských umělců, kteří se začali vyjadřovat po druhé světové válce. V počátcích své tvorby neměl Šafranko žádný přímý kontakt s vývojem současného umění probíhajícím mimo státy socialistického bloku. Krištof Kintera (1973) začal studovat tři roky po pádu komunismu. Napříč tomu, že oba umělci pocházejí z odlišného uměleckého prostředí i období, spojuje je jejich spontánní a nespoutaný přístup k umělecké tvorbě. Jak jeden, tak druhý neustále hledají nové možnosti, oddávají se práci s nekonvenčními materiály, neúnavně překračují stávající horizonty a posouvají hranice možností použitých médií. Jejich tvorba se tak bez přestání vyvíjí a nabírá nové směry.

Celou svou kariéru, která trvala déle než šedesát let, hledal Ivan Šafranko vlastní radikální estetický styl, který ho zavedl od assembláže nalezených objektů až k malbě na ně, či od klasické figurace až k radikální abstrakci. Stejným způsobem zkoumá nejrozumnější techniky, pohrává si s formáty, mistrně kombinuje dvourozměrné možnosti malby na plátno s trojrozměrností svých plastik, a mezi těmito médii pak vytváří jakýsi hybridní prostor.

Krištof Kintera vytváří sochy a instalace ze všedních objektů každodenní potřeby – naposledy to byly počítačové komponenty, elektronické konektory nebo mobilní telefony – a dává jim nečekanou podobu, například zvířat, osob nebo rostlin. Spleť elektrických vodičů se proměňuje v krajinu z proplétajících se stonků. V místech, kde se kabely kříží, vyrůstají květiny. Kintera přetváří vědu a technologii v umělecký materiál. Jeho díla se pak stávají jakousi podivuhodnou laboratorii, v níž se různé mísí celá škála jak přírodních, tak umělých ingrediencí.

Dílo Ivana Šafranka reflektuje převratné změny historie umění 20. století. Krištof Kintera nás pak zavádí do umělecko-futuristických sfér, lákavých a znepokojujících zároveň. Oba umělci nám otevírají cestu do hlubin neutuchajícího hledání nových plastických forem.

Séverine Fromaigeat

Ivan Šafranko: Ready-Made, 1965

Krištof Kintera: Bez názvu / no title, 2018

Ivan Šafranko – Krištof Kintera. All the ways

Ivan Šafranko (1931) belongs to a generation of artists who started expressing their creativity after the Second World War. At the beginning of his artistic career, Šafranko had no direct contact with the evolution of contemporary art beyond the borders of the socialist countries. Krištof Kintera (1973) commenced his studies three years after the fall of Communism. These two artists come from a different artistic background, yet both share a spontaneous and unrestrained approach to artistic creation. They love unconventional materials, search to explore new territories and go beyond the borders of used mediums, constantly reinventing their artistic creation.

Throughout a career of more than sixty years, Ivan Šafranko has sought a radical aesthetic path which has led him from assemblage of found objects to painting on them, from classic figuration to radical abstraction. In the same way, he has explored the most diverse techniques and played with the format, jumping with virtuosity from the two-dimensionality of the canvas to the three-dimensionality of his assemblages, searching to create a hybrid territory between these mediums.

Krištof Kintera creates sculptures and installations using everyday objects – most recently computer components, electronic connectors or mobile phones – thus giving his sculptures unexpected appearance; that of an animal, a human or a plant. A magma of interwoven electric cables and wires turns into rhizomic structures with flowers emerging from them. Kintera transforms science and technology into artistic material and so his works become a strange laboratory in which he experiments with a wide range of natural as well as artificial ingredients.

Šafranko's oeuvre reflects the most fascinating twists in the art history of the twentieth century, while that of Krištof Kintera lets us peek inside a futuristic world of art, so tempting and disturbing at the same time. Šafranko and Kintera invite us on a journey to the hearts of their unrelenting search for new plastic forms.

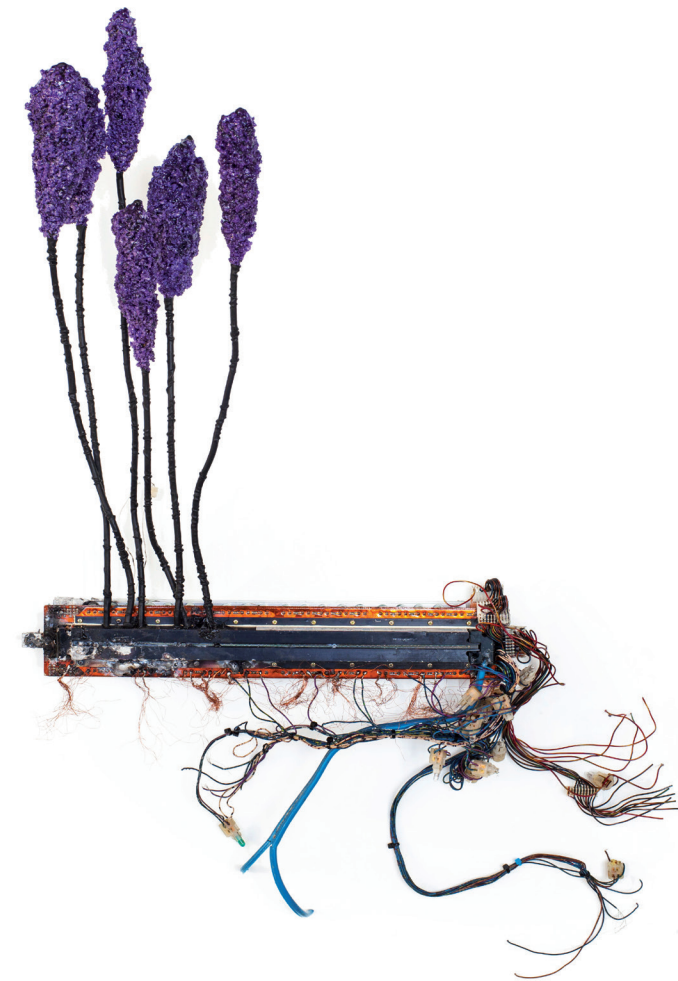
Séverine Fromaigeat

Krištof Kintera: Ze série Postnaturalia, 2018

Séverine Fromaigeat devises exhibitions, publications and other discursive formats in the field of contemporary art. She is currently curator at Museum Tinguely, where she organized major exhibitions including *60 Years of Performance Art in Switzerland* (2017), *Gerda Steiner & Jörg Lenzlinger. Too Early to Panic* (2018) and *Cyprien Gaillard. Roots Canal* (2019). With a background in philosophy and art history, she was previously curator for the Pictet Art Collection, Geneva and worked for the MAMCO (Museum of Contemporary Art Geneva). Expert in performance and conceptual art, she lectures and teaches contemporary art in various institutions and is a regular contributor for catalogues and magazines. She also co-founded the art space Zabriskie Point in Geneva. She is presently working on the first solo show in Switzerland of the Japanese artist Taro Izumi (2020).

Krištof Kintera: ze série Postnaturalia, 2018

Krištof Kintera: Aha, svět neprotoje kolem mé hlavy / Oh, The World Doesn't Rotate Around My Head, 2015

KRIŠTOF KINTERA patří k nejznámějším současným českým umělcům pracujícím v různých médiích. Moment pohybu, interakce a sociálně kritický přesah je odrazem propojování výtvarného umění, performance a divadelní scénografie. Jeho pohyblivá díla si získala velkou oblibu nejen svým mechanicky náročným provedením, ale i hravostí a vtipem. Tyto objekty přitom mají ve většině případů hlubší poslání, než jen pobavit.

Krištof měl v nedávné době významné výstavy v GHMP v Městské knihovně v Praze (2012), v Tinguely Museu v Bazileji (2014), v Kunsthalle v Rotterdamu (2015) v Collezione Maramotti v Reggio Emilia (2017) a v Galerii Rudolfinum (2017).

Krištof Kintera ranks among the best-known Czech mixed media artists. The moment of movement, interaction and the social critique contained in his work springs from a fusion of fine arts, performance and stage design. His moving works are popular not just for their mechanical excellence but also their playful spirit and humour. The objects have, for the most part, also a deeper purpose than to entertain.

Krištof's recent major exhibitions include those at the Prague City Gallery, Municipal Library in Prague (2012), Museum Tinguely, Basil (2014), Kunsthalle, Rotterdam (2015), Collezione Maramotti Reggio Emilia (2017) and Galerie Rudolfinum (2017).

Ivan Šafranko: bez názvu / untitled, 1972

cermakeisenkraft.com

S METANAQ

Dům SmetanaQ – 3. patro
Smetanovo nábřeží 4, Praha 1

Otevřeno je denně mimo
pondělí od 11:00 do 18:00

Krištof Kintera: Art Lover, 2019

Ivan Šafranko: Hradní stráž. / Castle Guard 1987

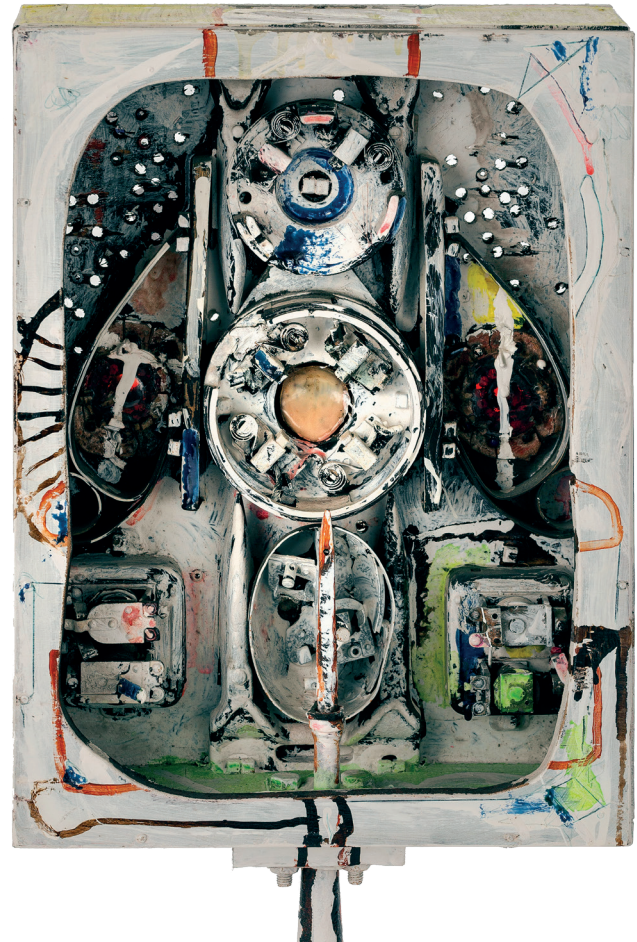
Kurátorka / Curated by
Séverine Fromaigeat

Šafranko Kintera

27⁹ — 1¹² 2019

Cermak Eisenkraft

Ivan Šafranko: Biela skrinika / White Box, 1965

IVAN ŠAFRANKO Celá, více než šedesát let trvající tvůrčí kariéra Ivana Šafranka se nesla v duchu soustavného a neúnavného pronikání do nových oblastí. Při hledání vlastní, jedinečné a radikální estetické cesty, která vyústila nejen v asambláž nacházených objektů, ale také v malbu na ně, v klasickou figuraci i v radikální abstrakci, zabrousil Šafranko jak do postkubismu, tak do neoexpresionismu. Celou touto bohatou škálou prostředků a médií Šafranko vyjadřuje a rozehrává symfonii svědčící o hluboké potřebě neustálé obnovy. Jeho tvorba nám umožňuje nahlédnout do niterné osobní historie umělce, poznamenané geopolitickými okolnostmi vysoce specifického evropského kontextu, ale také ponořit se do různých pulzujících etap historie umění 20. století. Šafrankovo intuitivní umění, prosté poplatnosti jakémukoli programovému konceptu, nabízí živá, bohatá a rozmanitá díla vytvářející kompaktní celek propojující jak figuraci, tak abstrakci, malbu i sochařství. Mimo oblast svého vzniku byla díla Ivana Šafranka vystavována pouze zřídka, proto jeho tvorba dodnes představuje jen minimálně probádanou odnož dějin středoevropského umění, která si bezesporu zaslouží pozornost širší veřejnosti.

Ivan Šafranko's lifework of more than sixty years, is marked by constant and tireless experimentation with new dimensions. In his quest of a unique, radical and unprecedented aesthetic path, which has led him from assemblage to painting on objects, from classic figuration to radical abstraction, Šafranko brushes the boundaries of post-cubism as well as neo-expressionism. By employing a wide range of mediums and means of creative expression, Šafranko reflects a deep need for constant renewal. His works reveal both the intimate story of the artist, marked by the geopolitical circumstances of a very specific European context, and the most fascinating twists in the art history of the twentieth century. His intuitive art, free of any program, has produced an abundant and widely varied work that has attempted to combine both figuration and abstraction as well as painting and sculpture.

Rarely exhibited outside his home region, Šafranko's works represent a part of the history of Central European art that has not been researched sufficiently, which is now without any doubt worthy of being offered to a wider audience.